

V sociálních službách vidíte smysl toho, co děláte

Redakce // rozhovor
Archiv J. Horeckého // foto

Profesní život Jiřího Horeckého je spjat s poskytováním sociálních služeb. Působil „v terénu“, tedy v konkrétních zařízeních, a nyní již řadu let ovlivňuje podobu sociálních služeb v České republice z postu prezidenta Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. První otázka na našeho absolventa a člena Klubu Diamant je tedy zřejmá: Co vás k této oblasti přivedlo?

Trochu náhoda, trochu má vlastnost organizovat a řídit věci okolo sebe, která se u mě projevovala již od nějakých 14-15 let. Někdy v r. 1998 jsem dostal nabídku vést účetnictví v Charitě v Táboře a po nějaké době jsem byl jmenován do funkce ředitele této neziskové organizace, která poskytovala a dodnes poskytuje sociální služby. Odtud následoval „přestup“ do funkce ředitele G-centra Tábor, tj. sociálních služeb města Tábor, a následně do funkce prezidenta Asociace poskytovatelů sociálních služeb. Jsem rád, že jsem de facto většinu svého dosavadního profesního života strávil v sociálních službách. Je to práce a oblast, kde vidíte smysl toho, co děláte, je to práce s lidmi a pro lidi.

Z řady vašich článků i veřejných vystoupení jasně vyplývá, že za velké téma v oblasti poskytování sociálních služeb považujete kvalitu. Vaše asociace se dokonce zasloužila o zavedení systému měření kvality poskytování sociálních služeb E-qalin. Vidíte za dobu jeho implementace (zaveden byl v roce 2011, pozn. redakce) posun? Osvědčil se tento systém v české praxi?

E-qalin je evropská metoda měření kvality a procesu sebehodnocení. My jsme získali licenci pro Českou republiku a každoročně vzděláme okolo 25 procesních manažerů metody E-qalin,

kteří mají následně právo zavést tuto metodu ve svých organizacích. Je to model, který je úspěšný napříč EU a obdobná zkušenost je i v České republice. Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR ale zavedla v ČR naprosto nový a unikátní systém Značky kvality, který jsme vytvořili. Jde o udělování hvězd domovům pro seniory a dalším sociálním službám. Je to velmi úspěšný projekt, který jsme např. pilotně zavedli i na Islandu.

Všeobecně je ale potřeba říci, že kvalita sociálních služeb se v České republice za posledních 10 – 15 let velmi posunula. Ten zažitý obrázek z 90. let minulého století, tj. např. mnohalůžkové pokoje domovů důchodců, kde lidé prakticky čekají na smrt ve smutných podmínkách, již dávno není pravda. Bohužel pověst těmto zařízením trochu kazí tzv. neregistrované, tedy nelegální penziony či ubytovny pro seniory, kde je kvalita opravdu někdy velmi nízká.

Dalším vašim velkým profesním tématem je systém financování sociálních služeb, na toto téma byla ostatně i vaše disertační práce. Máte pocit, že se v této oblasti u nás „blýská na lepší časy“?

Systém financování sociálních služeb přešel poprvé od r. 2015 na krajské úřady. Tato změna však nepřispěla k nějak zásadnímu posunu ve smyslu efektivního financování. I když je celý systém trochu více transparentní, stále je např.

běžné, že jeden domov pro seniory dostane státní dotaci na lůžko např. 50 000 Kč ročně a jiný, pár kilometrů vzdálený domov, obdrží např. 120 000 Kč. Nikdo se neptá a nezkoumá, proč je potřeba státní dotace u jednoho domova tak zásadně vyšší.

Náš český systém financování je v současné době v rozporu s financováním služeb v obecném hospodářském zájmu a měl by se zásadněji změnit v příštích dvou letech.

Vedle APSS ČR jste také prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů, člen řady poradních orgánů na ministerské úrovni, předseda Rady pro inspekci kvality sociálních služeb, jste v redakční radě časopisu Sociální služby a tím zdaleka výčet vašich aktivit nekončí. Jak jste dokázal zvládnout, a nutno podotknout, že velmi dobře, i doktorské studium? Máte na to nějaký tajný recept?

Štěstím bylo, že prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů ČR jsem se stal až v závěru mého studia. Je jediný recept úspěšného nejen studia, ale i pracovního života. Disciplína, sebekontrola a umění odlišit podstatné věci od těch nepodstatných. Takto to alespoň fungovalo a funguje u mě. Je potřeba bojovat s odkládáním. A pak si jasně stanovit priority a osobní preference. Je to trochu podobné jako u studia cizích jazyků. Buď můžete studovat cizí jazyk osm let hodinu týdně,

nebo jeden rok osm hodin týdně. Záleží na každém, kdy začne a jaké tempo si zvolí. A kdybychom se kriticky zamysleli, tak často zjistíme, kolik času trávíme v životě hloupostmi.

Doktorské studium už probíhá v jiném režimu, než je klasický život vysokoškoláka. Měl jste možnost a chuť zapojit se i do života univerzity?

Bohužel moc ne. Měl jsem možnost zapojit se do několika projektů. Vydali jsme i společnou odbornou publikaci k Financování sociálních služeb (tedy VŠFS a Asociace) a nyní možná uspořádáme společně odbornou konferenci na téma veřejné služby v ČR.

Nedávno jste vstoupil do Klubu DIAMANT, který spojuje mimořádné osobnosti z řad absolventů VŠFS, které chtějí i nadále podporovat svoji Alma mater a neztrácet s ní kontakt. Co od členství v klubu očekáváte?

Byl jsem před časem pozván na mé první setkání klubu Diamant a měl jsem z tohoto setkání velmi dobrý pocit. Jednak z důvodu zajímavého programu, resp. přednášky, ale i následné diskuze se členy klubu a absolventy VŠFS. Bylo občerstvující a motivující zároveň strávit čas s úspěšnými mladými lidmi, plnými energie, a dozvědět se více o jiných oborech a pracovních zkušenostech.

Těším se již na další setkání.

V oblasti vzdělávání jste dosáhl skoro maxima, pokud nebereme v potaz přímo akademickou nebo vědeckou kariéru. Sám jste kdysi začínal jako pedagog. Netáhne vás to tedy zpátky do školy, ale tentokrát z pozice akademického pracovníka?

Bohužel má práce v UZS ČR a APSS ČR mi neumožňuje být pánem svého času, a není v mých silách slíbit a plánovat si fixní termíny. To vylučovalo a vylučuje i pedagogickou činnost. Vždy mě bavilo učit, když jsem vnímal, že student má zájem a touhu dozvědět se více a stát se tak lepším (což nebyl vždy ten případ). Občas vystoupím na některé vysoké škole s jednorázovou přednáškou a pro příští měsíce a roky to bude maximum možného. Nevylučuji ale, že bych se někdy více vrátil k pedagogické činnosti.

A na závěr si dovolíme jemně zabroudit i do vašeho soukromí. Na svých stránkách uvádíte, že jste otec dvou dětí, chlapce a dívky, podporujete u nich také stejně renesanční rozsah zájmů a znalostí, jaké máte sám?

Snažíme se s manželkou dát dětem prostor k jejich rozvoji, ale nenutit je za každou cenu, dát jim možnost výběru a jen částečně je směřovat. Obě děti jsou zatím na základní škole, syn Theodor je velmi sportovně založený, baví ho anglický jazyk a začal hrát na kytaru. Dcera Deborah je teprve v první třídě, druhý rok hraje na klavír, jde jí to a zatím ji to i baví. Důležité ale z našeho pohledu jako rodičů je, aby naše děti byly šťastné, bez ohledu na to, co umí a kolik toho dokážou, což na druhou stranu neznamena, že nechceme, aby v životě něčeho dosáhly.

A jak trávíte volný čas, máte-li ho vůbec. Máte nějakou tajnou komnatu, koníček, kam se utíkáte, když chcete nebo potřebujete být sám?

Volného času nemám mnoho a snažím se ho maximálně trávit se svojí rodinou. Občas si rád zahrají na klavír či kytaru a mojí vášní je dobré víno a hudba. ●

Osobní data

Jméno: Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA

V sociálních službách působí od roku 1999, nejprve byl ředitelem Farní charity v Táboře (kontaktní centrum pro drogově závislé, asistenční služba, dobrovolnické centrum), od roku 2004 do roku 2008 byl ředitelem G-centra Tábor (domov pro seniory, pečovatelská služba, denní stacionář, odlehčovací služby, noclehárna, azylový dům pro ženy a matky s dětmi). V roce 2007 byl zvolen prezidentem Asociace poskytovatelů sociálních služeb a tuto funkci vykonává od roku 2008 na plný úvazek. V roce 2013 byl zvolen prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů ČR. Je držitelem ceny Osobnost roku 2007 v sociálních službách. Založil několik neziskových organizací, je členem Rady vlády pro seniory a stárnutí populace, předsedou pracovní skupiny pro bydlení seniorů a rezidenční služby, členem komise pro rozvoj sociálních služeb MPSV ČR, členem Akreditační komise MPSV ČR, předsedou Rady pro inspekce kvality sociálních služeb. Od r. 2013 je poradcem ministra práce a sociálních věcí. S manželkou Miroslavou, synem Theodorem Jákobem a dcerou Deborah Annou žije v Táboře.

Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR

Největší profesní organizace sdružující poskytovatele sociálních služeb v České republice. Asociace je spolek jako samosprávný a dobrovolný svazek právnických a fyzických osob, registrovaných poskytovatelů sociálních služeb, sledující jako základní cíl rozvoj a zvyšování úrovně sociálních služeb.

Unie zaměstnavatelských svazů

Unie zaměstnavatelských svazů ČR sdružuje 42 asociací a svazů, což představuje zhruba 9 000 organizací s 800 000 zaměstnanci. Unie sdružuje převážně poskytovatele veřejných služeb, tj. pokrývá segment zdravotnictví, školství, kultury, sociálních služeb, NNO, ale i podstatnou část finančních služeb a pojišťovnictví a průmyslu. Hlavním cílem a aktivitou unie je aktivně ovlivňovat legislativní prostředí dle potřeb a preferencí svých členů.

